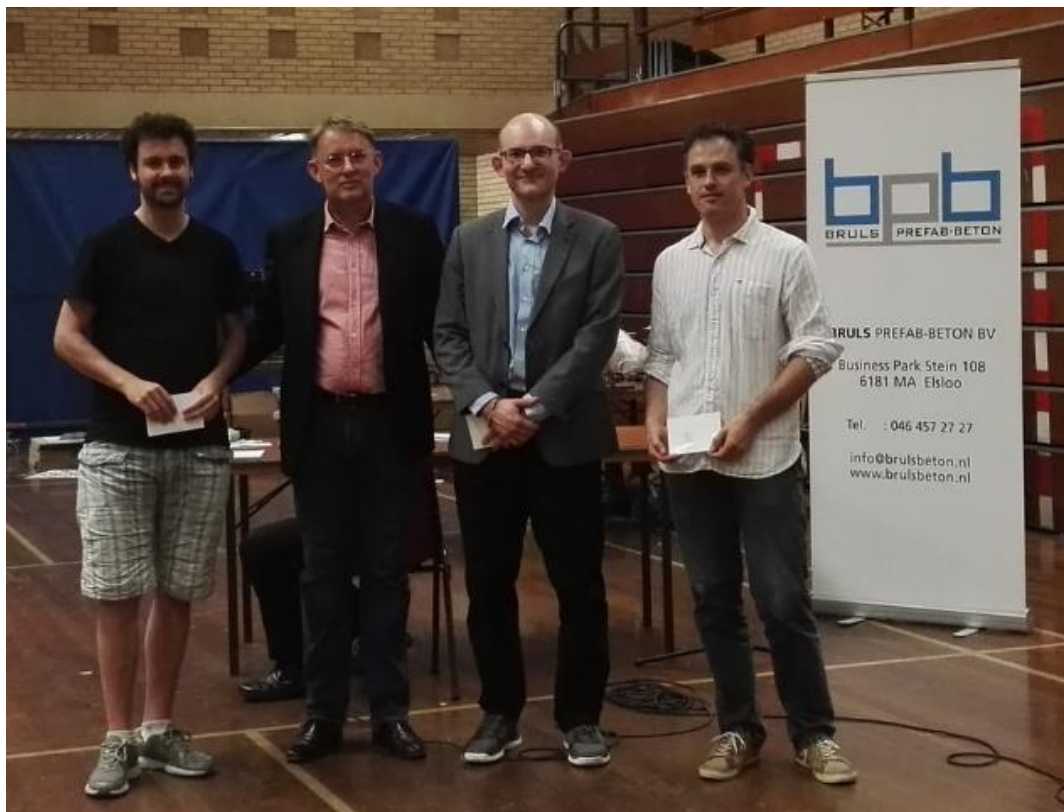

BPB Limburg Open 2017 Rondeverslag #7

Door Jeroen van Ginneken

V.l.n.r. toernooiwinnaar Roeland Puijssers, toernooidirecteur Ferry Gerard, Matthew Sadler en Christian Bauer

Dames en heren,

Het is geen geheim meer: GM Roeland Puijssers heeft de elfde editie van het BPB Limburg Open gewonnen. De overwinning komt enigszins als een verrassing, aangezien Puijssers van alle Grootmeesters op het toernooi het laagst geklasseerd was. Dat betekent echter zeker niet dat de overwinning van Puijssers onverdiend is. De 27-jarige Apeldoornse won onder meer van GM Ruud Janssen en de IM's Koen Leenhouts en Lars Stark. Alleen tegen de goed spelende Liam Vrolijk en topfavoriet Matthew Sadler moest hij een halfje prijs geven.

Van het affiche Sadler(r) - Sokolov in de slotronde kun je alleen maar dromen

De slotronde beloofde voor vuurwerk te zorgen. De 6 leiders in het A-klassement speelden namelijk tegen elkaar. Waar in sommige slotrondes een akkoordje snel gemaakt is, was dat hier bepaald niet het geval. Want wanneer op bord 1 de spelers zouden besluiten om remise te maken, is de kans heel groot dat op de andere borden een winnaar ontstaat en hij er met de hoofdprijs vandoor zou gaan. Met andere woorden, liefst 6 man hadden een bijzonder goede reden om voor de winst te spelen. En dat leverde spectaculaire partijen op.

Roeland Puijssers had op zondag met zwart gewonnen tegen collega GM Ruud Janssen. Dit deed hij met een agressieve variant van het Hollands. En omdat dat goed bevallen was en ook zijn tegenstander Leenhouts opende met 1. d4 besloot hij dat wederom maar eens te proberen.

Ondertussen was de partij tussen de Fransman Christian Bauer en de Duitse Zwitser Sebastian Bogner op bord 2 ook een behoorlijk eind op weg. Waar Bogner koos voor de tactiek 'catenaccio', koos Bauer voor het alom bekende 'grijp hem bij de keel en laat nooit meer los'. Dit resulteerde erin dat Bauer erin slaagde een nogal opdringerige pion op d6 te krijgen.

De partij op bord 1 tussen Sadler en Sokolov begon in iets rustiger vaarwater. Da's ook niet zo gek wanneer je bedenkt dat beide heren een rating van ruim boven de 2600 bezitten en al decennia meegaan in het internationale topschaak. De spelers zijn gelouterd genoeg om niet te hoeven vertrouwen op tactische overrompeling (met het risico om het deksel op de neus te krijgen), maar meesters zijn in het uitbouwen van een kleine strategische voorsprong.

Ondertussen op bord 3 weet Pruijssers het initiatief te pakken. Hij kan een zwarte pion krijgen op f2 welke niet mag worden teruggeslagen door de witte koning. Natuurlijk is dat niet fijn voor een gerokeerde koning. Hoewel de stelling allesbehalve makkelijk is, lijkt Pruijssers voorlopig in het voordeel.

Bauer raakt zijn agressieve pion na een paar zetten al weer kwijt, wat niet zo heel veel uitmaakt omdat hij hem toch al voor stond. Hij lijkt wel de actievere stukken over te houden. Dit zorgt ervoor dat iedereen – behalve de engine – vindt dat hij een tikkie beter staat.

Ondanks de uitstekende eerste zet van gedeputeerde Ger Koopmans bleef Leenhouts met lege handen staan

Sadler en Sokolov blijven nog steeds voorzichtig en profylactisch spelen. Sadler komt iets beter te staan omdat hij een sterk paard kan krijgen op zet 21. In de daaropvolgende zetten blijkt dat hij de meester is in de 'kleine' zetjes. Stukje bij beetje positioneert hij zijn stukken steeds iets beter. Zo kost het hem 4 zetten om ervoor te zorgen dat zijn toren zonder gevaar een veldje kan opschuiven. In de engine is dit toch weer +0,1 erbij.

Het staat in schril contrast met de wedstrijd van Pruijssers, die zijn stukken actief richting de koningsstelling van Leenhouts blijft aanvoeren. Interessant is dat dit van een afstand gebeurt; geen enkel stuk komt over de 5^e rij (terwijl hij zwart is). De situatie voor wit wordt hoe langer hoe penibeler.

Bogner en Bauer blijven ondertussen dansen om zwaktes bij elkaar uit te lokken. Bauer slaagt erin zijn A-pion om te ruilen tegen de E-pion van Bogner.

Ook bij Bauer(r) en Bogner is de spanning om te snijden

Ook het dansen bij Sadler en Sokolov gaat onverminderd door. Hoewel Sadler niet een heel concreet plan lijkt te hebben, daar is de stelling van de Nederlander te goed voor, blijft hij stapjes vooruit maken die toch een pion opleveren. Het is waar grootmeesterniveau, maar Sadler heeft nu toch echt de grootste kans om de winst binnen te halen.

En we hebben een winnaar! Pruijssers laat werkelijk geen spaan heel van zijn tegenstander in deze schitterende partij. Combinatie na combinatie vliegt over het bord en het enige wat Koen Leenhout ertegen kan doen is opstaan en applaudiseren.

Hoewel de spanning er voor u inmiddels wel af is, gaat Pruijssers op voor de spannendste momenten van zijn toernooi. Hij heeft het niet meer in de hand, maar hoopt op 2 remises op bord 1 en 2. Dat

De overwinning van Pruijssers trekt veel bekijks

zou namelijk betekenen dat hij het toernooi eigenhandig wint en daarmee een mooie €2250 binnensleept.

Ook in de partij tussen Bauer en Bogner begint zich meer kleur te vertonen. Bauer weet zijn activiteit om te zetten in een koningsaanval en lijkt hiermee groot voordeel te grijpen. Hij kiest echter een paar keer achter elkaar niet de beste voortzetting waardoor de partij langer lijkt te gaan duren dan nodig is.

Het valt echter nog in het niets bij Sadler en Sokolov. Sadler blijft wat meer ruimte winnen en aan beide kanten gaat ook de tweede toren van het bord. Even later volgt ook een paard aan beide kanten. De afruilen zijn in het voordeel van Sadler, die meer ruimte en een pion voor heeft.

Dan eindigt ook de partij tussen Bauer en Bogner. Als Bogner zijn paard terug moet zetten naar g8, naast zijn koning op f8, kan Bauer de resterende koningsstelling aan diggelen slaan met Lxf7. Bogner schrikt, werpt nog 10 seconden een blik op het bord en geeft dan op. Hij voegt zich bij Leenhouts in de groep 5-punters.

Sadler en Sokolov zitten ondertussen al een halfuur in wederzijdse tijdnood. Ze gaan over 70 zetten heen als Sadler zich lijkt te misrekenen en bijna al zijn voordeel weggeeft! Hij ruilt dames af, maar zijn pionnen zijn nog niet gevaarlijk genoeg om de doorbraak in de partij te kunnen forceren.

Sokolov begraaft zijn hoofd steeds dieper

In een belachelijk moeilijk eindspel van L + 4 pionnen (Sadler) tegen P + 3 pionnen wint Sokolov een pion terug. De partij blijft echter krankzinnig complex.

We gaan zelfs over de 90 zetten heen als Sadler zijn koning weet te activeren terwijl Sokolovs stukken gekluisterd staan. Hij moet een zet doen, maar alles wat hij zal doen is fout. Een belangrijke titelkandidaat eindigt zo op 5 punten en een gedeelde 8^e plaats. Sadler schaart zich bij Bauer en Pruijssers op de victoriestoel.

Het kiezen van de winnaar gebeurt bij het BPB Limburg Open op basis van TPR en het scenario dat zich ontvouwt zou zelfs Paul van Loon nog niet kunnen bedenken. Matthew Sadler eindigt als derde met een TPR van 2685. Een prima toernooi dus, als je bedenkt dat zijn rating 2684 is. Bauer eindigt als tweede met een enorm TPR van 2699. Normaal gesproken is dit elk jaar genoeg voor de

toernooiwinst. Maar dat is gerekend buiten Roeland Pruijssers. De Nederlandse nummer 8 van de deelnemerslijst eindigt 1 TPR-punt hoger: 2700 en sleept hiermee de eeuwige roem binnen.

Ook buiten de toernooi-top-3 zijn er in de A-groep nog een aantal flinke winnaars. Zoals de 15-jarige FM Liam Vrolijk, die vierde eindigde met 5,5 punten, een TPR van 2605, remise tegen twee GM's en het hoofd van een IM in zijn tas. Maar er was een nog grotere winnaar: Edwyn Mesman kwam de A-groep binnen onder onze dispensatieregeling; eigenlijk was zijn rating te laag, maar op zijn verzoek besloten onze arbiters hem toch toe te laten. En dat hebben ze geweten: Ook Mesman eindigde met 5,5 punten op de gedeelde vierde plaats. Hij speelde gemiddeld tegen 200 punten hoger en wist alles te winnen behalve van GM Christian Bauer (0) en IM Thomas Beerdsen (0,5).

Mesman(r) en Vrolijk eindigden gelijk met GM Fier(l). Niet slecht!

De nieuwe Limburgs Kampioen uiterst links

Naast dit soort persoonlijke toptoernooien werden er nog meer prijzen uitgereikt in de A groep. Zo werd het officiële kampioenschap van Limburg gewonnen door Max Warmerdam. Hij speelde een redelijk toernooi, was veel aan de liveborden te zien en eindigde op 4,5 punt. Ook Ruud van Meegen eindigde op dit puntenaantal en laat wederom op het toernooi zien dat hij een uitstekende speler is.

De prijs voor beste dame ging al enkele jaren op rij naar Anne Haast, maar ook hier is verandering in gekomen. Maaike Keetman speelde een erg goed toernooi en kwam op 3,5 uit 6. Door een no-show van haar tegenstander in ronde 5 bleef ze hoog staan in de ranking, waardoor ze toch heeft kunnen bewijzen uitstekend spel te geven tegen hoger gerate spelers.

Keetman werd knap de beste dame

De winnaar in de B-groep tekende zich al het hele weekend af. De Helmonder Jerzy Cebula stond het hele toernooi aan kop en eindigt op een ongedeelde eerste plaats. Zijn laatste partij tegen Jorden Bratuszewski leek even de verkeerde kant op te gaan toen hij een kwaliteit tegen een pion moest geven, maar Cebula liet zien naast uitstekend aan te kunnen vallen, ook het verdedigen wel te beheersen. Niemand in de B-groep zal betwisten dat Cebula de toernooiwinst verdiend heeft.

Oppermachtig in groep B: Jerzy Cebula

Bratuszewski eindigt voor de 2^e keer in 4 jaar op het podium, waar de vorige keer nog in de C-groep was. De 18-jarige Belg laat een snelle ratingstijging zien

Allen gedeeld tweede in de B

en mag in het in dit tempo volgend jaar in de A-groep laten zien. Met hem op de gedeeld 2^e t/m 7^e plaats met 5,5 punt zijn geëindigd de Belgen Bert Boonstra en Fabio de Block, de Duitse jeugdspeler Borna Mohammadi Nia en de Nederlanders Marcel Krosenbrink en Matthijs Dijkstra. Allen speelden een geweldig toernooi met een TPR van dik boven de 2100. Mohammadi Nia eindigde hiermee liefst 500 punten boven zijn FIDE-rating, die toch erg ver achterloopt op zijn nationale rating.

Ook de C1-groep kende een enkele winnaar die we dit toernooi al goed konden belichten. De Limburgse John Uckerman wist 5 rondes lang alles te winnen en dit af te toppen met 2 remises tegen de andere hooggeplaatste spelers in de groep. Voor zijn laatste remise moest hij nog even vechten, maar echt spannend werd de partij niet meer. Meile Tamminga kon nog op gelijke hoogte komen door te winnen van Christiaan Beukema, maar het omgekeerde gebeurde. Hierdoor eindigde Uckerman in zijn eentje knap op de eerste plaats.

John Uckerman was niet te verslaan

Moog, Koedijk en Beukema

De gedeelde tweede plaats ging naar Klaas Jan Koedijk, die in de laatste ronde remise wist te houden tegen Uckerman, Christiaan Beukema en de Duitser Gerhard Moog, die door winst in zijn laatste ronde ook nog boven wist te drijven.

8 spelers eindigden op 5 punten. Michael Schera en Meile Tamminga wisten lang in de kopgroep te blijven, maar moesten in de laatste ronde op hun knieën. Toch mochten zij nog een kleine prijs delen met Paul Koster, Sjoerd Rookus, Dylan Achuthan, Kasper Bleeker, Jord Ypma en Tyani de Rycke.

Groep C2 kende ook een uitermate spannend slot, aangezien er liefst 14 mensen op een half punt afstand van elkaar eindigden. Na ronde 6 speelden de 4 koplopers tegen elkaar en omdat beide bordremiseerden, was er de mogelijkheid voor de 5 spelers op 4,5 punt om op gelijke hoogte te komen. Sophie Welling en Sjaak Steijn slaagden hierin, waardoor zij zich bij de koplopers konden voegen. Zo ging de toernooiwinst naar hen, alsmede naar de 4 spelers die eigenlijk het hele toernooi al domineerden: Robbert Decruyenaere, Alexander Rutten, Max Kanbier en John Corvers. Allen wisten een mooi geldbedrag mee naar huis te nemen en en passant nog lekker wat ratingwinst meepakken.

Knappe prestatie van de 6 winnaars die je hier ziet

Achter hen eindigden met 5 punten Mick Godding, Miki Nieczyporowski, Andreas Nissel, Dominic Fortenbacher, Jo Engels, Paul van Velthoven, Elnathan Ghegreab en Pascal Woyave.

In de veteranengroep wist Leonhard Jünger te winnen van concurrent voor de eerste plek Gerrit de Wit. Hij veroverde hierdoor de eerste plek en moest die delen met de als nummer 1 geplaatste Peter Schoeber. Beide heren hebben hun toernooi afgesloten met een 4/5. Peter Schoeber is overigens de enige toernooiwinnaar met een lager TPR dan zijn eigen rating, maar dat mocht gelukkig de pret niet drukken.

Geen idee eigenlijk waarom er 3 winnaars op de foto staan

Dames en heren,

Wat een toernooi was de elfde editie van het BPB Limburg Open! Het was gezellig, druk, spannend en hier en daar wat warm. Volgend jaar zijn we terug in een gloednieuwe locatie aan de overkant van de straat. Wij hebben er nu al enorm veel zin in. Bent u er dan ook weer bij?

Voor deze rondeverslagen is zonder enige terughoudendheid gebruik gemaakt van de foto's van Zhaoqin Peng, Nina Bisscheroux, Harry Gielen en Arno Ypelaar. Sympathieke lui! 😊

